

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közmívelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassomegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Bérmegtelen levelek el nem fogadják.

Előfizetési árak:
Helyben határba, vagy vidékre postán küldve:
Egyes évre 2 ft. 12 kr.
Félévre 1 ft. 6 kr.
Negyedévre 1 ft. 75.
Külföldre egyen évre 30 frank.

Egyes szám ára 6 kr. a kapható a kiadókban és a Gross Isten-terv boltoknál.

Hirdetéseket felvevő a kiadó hivatalban.

Hirdetések díja:
4 hasabba egymondot vagy annak helyén 5 kr. Nagyból és többi hirdetéseknek külön díj. Minden egyes hirdetés napra még külön 20 kr. költségű.

Nyitási költség napra 10 kr.
Kiadások és Nyitási díjak előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

hová a lap szállási részét illető költségek fizetendőek.

Feladó szerkesztő:

Dr. FÉLICS IGNAZ.

Kézirat vissza nem adható.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolostor-utca 28. sz. a.

Idő külföldre az előfizető pénznek és hirdetés díjat.

Állami költségvetésünk.

Az államok jövede, hitele, jövője és felvirágzása pénzügyi viszonyaik rendezettségétől függ, és az államok életében a legnagyobb és legnehezebb problémát az állam pénzügyi viszonyainak a rendezése képezi.

Még nem régt volt annak ideje, hogy hazánkban a deficit elviseitelének terhe nyomta az adózottakat; vagy, hogy a rengeteg deficit miatt államunk hitele nem tudott óra erősödni, hogy meggyavadvással tekinthessünk a jövő elé, mert évtizedek óta megzokkolt már, hogy a költségelirányzat újabb adatokkal és tervekkel fogja megírni a nemzet egy is elegendő megterhelhet polgárait.

Ezen ideig félelem még tagyainkban van, és habár évtizedek, illetve az alkotmányos élet helyreállítása óta a mult évi állami költségelirányzat volt az első, a mely a deficit néma látományát elenyészettette és többre nyújtott kilátást, — valjakk meg szüntén, hogy midőn az ez-előtt pár héttel megjelent bécsi ominozs rőpírat ország világnak demonstrált, hogy hadügyménstől az idén 16—18 millió forintnyi többlet követeléssel fog előállni, — ezen rőpírat hazánkban mindenütt a legnagyobb nyughatatlanságot idézte elő, nemcsak azon őrsi utiterhelések miatt, mely hazánkat új őrsi többlet kiadás következtében érte volna, de különösen azért, mert ezen tulkiadás államhá-

zárunk egyenyséjét megint évekbe és táu évtizedekre veszélyeztethette volna, és mert éppen a hadügyménstörvény tüzre ezen rendkívül követelés a béke veszélyeztetésének feltételezését is magy merrben fokozta volna.

Akkor a hazai sajtó és lapunk is minden bizalmat kormányunkkal helyezett, azon kormányba, mely rövid működése alatt költségének bizonyították is adta, hogy a maga elé tűzött nagy és nehéz feladatoknak megfeleljen, akár-ez-erővel a kitartással is bír, és biztunk megismert pénzügménstermekben, ki a viszonyok alapos és beható ősmerte mellett, minden tényben az igaz hazasági által vezéreltetik és a ki igye feladatát tűzve ki hazánk pénzügyét rendezni a nemzet nemőjeként együgyenlen őrködik a fölött, hogy háztartásunk egyensúlyát, — melyet ő állított helyre, — meg ne avartassák, és hogy, — ha csak erre kikerülhetetlen szükség nem kőszyerít, — a nemzet adozási késségessé meg ne rontassék, de sőt fokoztassék.

Es várakozásainkban nem eszalatkoztunk.

A Bécsben, a delegációk előkésztése érdekében tartott miniszteri konferencián — mint ezt annak idején megírtuk volt, — miniszterünk minden elkövetkező, hogy a hadügyménstörvény szerkesztését a leg-

szükségesebbre redukálja, hogy a nemzet az idei hadügyi budget által meg ne terhelőssék és hogy háztartásunk egyensúlyát megtartassák.

A folyó hó 7-én a képviselőház eléterjesztett idei költségvetés végre teljesen megnyugtathatja a nemzetet, mert e szerint is többlet bevétele, fölöslegre van kifizetés.

Pénzügménstörvény beiterjesztése szerint az előirányzat a következő:

Rendes kiadások	368 millió 100,561 frt.
Átmeneti kiadások	7 „ 275,728 „
Befektetések	13 „ 317,928 „
Rendk. közadók	6 „ 647,123 „
Összes kiadás	385 „ 304,941 „
Rendes bevételek	389 „ 528,981 „
Átmeneti bevételek	5 „ 824,195 „
Összes bevételek	395 „ 353,935 „
tehát van fölösleg	12,955 frt.

Ezen költségelirányzat különösen két tekintetben megnyugtató még, azonkívül, hogy deficit helyett többletet tüntet fel, és pedig ezzel abban, hogy a gyűlöcsök befektetések 13,917,528 forintnyi tetemes ősszeggel szerepelnek és másrészt abban, hogy a hadügyi, illetve közházad-seregbeli kiadások csak 6,647,123 forint terhelnek.

Ha államéletünk jövő biztonságának kétségtelen zálogát, háztartásunk fölöslezes és biztos rendezését, pénzügménk és ezzel együtt közgazdasági viszonyaink és a köz-

gazdaságok, kinnarandulás javulását, de egyáltalán az anyira olajolt békebiztosítók látják és bírnak ezen költségelirányzatban, ez első sorban bizonyára csak kormányunknak és fíradhatlan pénzügménstörvénynek tulajdoníthatjuk, a mely kormány rendezésében kereste a bel-és kül-béke biztosítását.

A hazánkban élő idegen ajak nemzetiségek is, — mint ezt a mult héten tartott Dr. Kaiser szék Képviselő beszámolója is igazolta, — lassanként mind nagyobb bizalommal Képviselének választott egy oly kormány és egy oly nemzet iránt mely a haza ősszében lakóinak egyenő javát cözöl feladatát meg is valósítja, a kitöltés hasonlóképpen nagyobb bizalommal Képviselének választott irányunkban, ha látja, hogy a nemzet közgyűgyosodása és ezzel adozási kösségessé napról-napra emelkedik, a mi államunk hitképességet is tetemesen fokozza, és bármely ésszes hatalom is jól megfontolja, hogy pénzügménstörvény rendezett államunk életében a béke veszélyeztetése vállaokozik.

Örömmel tudósítjuk tehát a költségelirányzatot, mint kormányunk egy újabb és egy történet, mely a nemzetet lekötölte, és mely a legeszebb ezafolatát, — mert tetően érvényesítve — nyújtja minden ellenzéki megtámadásoknak.

Dr. W. I.

TÁRCSA.

Kutya van a kertben.

— A „Brassó” eredeti társaság —
Nem tudom, hogy kik vannak többen azok-e. A kik a kutya szeretik, vagy azok-e, a kik nem szeretik, mert a kutya-szeretők eddig még nem léteztek statisztika, és csodálkozom, hogy nem akadt még angol, a ki a dolgot tanulmányozta.

Att mondják, hogy a kutyákat leginkább a németek szeretik, és hogy a kutyák is leginkább a németeket szeretik, és lehet ebben valami, mert minden kutya őrt őrmélt, hisz a magyar ember is némélt őrmélt a kutyáival.

Mikor még Bécsben tanultam, emlékszem, hogy sokszor egy vendégelőbbs volt a kutya, mint a szék, és jól emlékszem, hogy ezen időben tettem egy kollégám irnyában azon megjegyzést, hogy „egy lakást, itt minden kutyának van rendezőre egy németje, hisz azonban két kutyának van egy németje.”

Mert hiába, de tény, hogy soha sem láttam, hogy egy kutyának két gazdája legyen, de az emberek, hogy egy gazdának két kutyája volt.

A mi engem illet, és már gyermekkorom óta gyűlölöm a kutyát.

Hogy miért? Azt is elmondom.

A mikor őt érem fusnia voltam, nyáron a legnagyobb évetem volt a háunkkal szemben lévő templom udvarán, mely fölül és tar-

ka virágokkal volt tele, játszott és ott a szebbnél szebb pillanatok kergeltem.

Egy alkalommal, mikor a hajnali órák legjobban élményelőbe szaladok egy gyönyörű pillanatot látam, magára tartva bőz kezemben kalapot, hogy azszal a pillanatot elfojtjam, egyszerre csak valami keményre lépek, ugatás hallatszik és a másik perczben már egy nagy korvas kutya áll mellettem és harap meg éppen a karom alatt.

Haza szaladtam magam sírva, fölvettem a kutyát, mikor rákattak a szobrá, győztettek: de azon idő óta tutom, hogy a hol kutyagatás van, ott valakire nézve bír is van.

Ezen gyermekkorom emlékek szíriemben mindig keltetnek a kutyákat, de nem ám ők engem.

Ha mint dőzse talanni mentem a szép leányokhoz az szék a két fogatnak, és soha sem mért szék — a hai kutya voltak; ha a viasszokozókba a merőn jirtunk és egy nyájhoz közeledtünk, a komondorok csak reám támadtak, mintha régt ismerősként lettem volna és ha a faluból távoztam, — persze gyalog — nem volt az a ház, a melyből leginkább engem a ugatott volna meg bosszúnál.

A nagygyűgytem — kitől őrkölőm is kellett volna, mert ugyanez volt — ha adna megfogtatam, meg kiközösökön sem jutattam többesökéig dőbös ugatása miatt, pedig azok a kiközösök lettek volna hirtára részemre valami őrkéséget biztosítani, ettől is ellótt az az átkozott őb.

Később, még sok másféle kutya különb csókóktól is ellótt, és ma már hátroroztam

az a meggyőződéssem, hogy a világ minden kutyája megfogta, hogy őt éves korommal egy nagy korvasnak a lábára, hirtelen és ezért lettek ellenséggem és szamlalozósz megzikoztam a sorost, hogy miért nem haggtt inkább a kutya az én lábomra és haraplam meg én a kutyát.

Mert hogy van a kutyák között is tradíció, att naponta látjuk, ha megfigyeljük, hogy mi történik, ha két kutya találkozik. A tradíció ugyanez az terja a kutyák között, hogy mikor az első két kutya egyszer régen egy vízen att skart szék és föltek, hogy a halak a furkával fogja a vízbe lehúzzák, elhatározták farkaikat — mely vissza jönnek — a parton hagyják. Ez-meg is történt, de mikor a két kutya visszajött a part — farkaikat vételelően eleseredtek. — Ezzen tradícióknak a kifolyása, hogy ha két kutya találkozik, legelőbb is a farkukat virágják — mindenek az elsőre farkát kéri.

De jött azst egyen egy idő, a mikor egy kutyát én is megismerettem, a mikor nekem is teteltem a kutyát.

A szomszédunkban lakott a vén 60 éves J... D... D... D... éves volt, egy vadgazd saugori, kit gyermekkorom óta ismertem, mert a kertjől sokszor kergeltt k. mikor őt gyűlöcsök őb leptom.

Első németem és gyermeke sem volt, e mellett beteges és ropant gyáva volt, de kutyát nem tartott, ahogy ennek is emni adni kellett és nehegy őjál álmalból felvarjaz.

Az őrkéséget att őrkó hamarosan megúrván, egy távoli rokónt, a helység legzobó

leányát, a 18 éves Annát kerte meg, a mivel ez szegény is volt, férjhez ment az őrkébe.

Annát már leánykorában imádtam és imádom annyira má, hogy jogán gyerekek koromban — a kutyák iránti ellenséges dőzse is — sokszor mondtam neki, hogy „kutya is lennék érte.”

A gyereki szándékot mindig őtthon voltam és egy szék annál att legkezdésben helytem a kertbennek azon helyre, melyen att a Dónes bécsi kertjében Anna látattam és vele beszélhettem.

Nappal ki-kí lopóztott az őrkó melől boszám a kertbebe, de hát a nappal, a kerteség nagyon alkalmasnak a szerial, és kűn is mélt őcsend volt.

A nyári éjlepek gyönyörűek voltak ilyenkor Anna bent a szobában az őrkégek fölővást szókott, az őrkó halgatta őcsendben és kűn is mélt őcsend volt.

De egyszerre csak egy 10 óra félé kutyagatás hallatszik az őrkó kertjében, Anna felugr az székéről és a szavakkal „kutya van a kertben” adóljós a kutyát, megragadja a szobában álló botot, mely nélkül az őrkó fárt nem tudott és rohat ki a kertbe, honnan soká nem tér vissza, addig még — nálomnak kutya a kertben.

Ezt a kutyát, de csak ezt az őrkéget szertelen őrkéget őttemben — mert az a kutya — én voltam.

Dr.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egvetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca